

[Lone Dybkjær]

Videre vil jeg godt sige, inden jeg tager fat på det konkrete, at jeg synes, det er vigtigt ved denne debat – og dér er jeg meget enig med Venstres ordfører, hr. Erik Larsen – at vi nu får præciseret synspunkterne. Vi er ikke enige om det hele, det er der ingen tvivl om. Vi har heldigvis kunnet blive enige om en fælles dagsorden, som også De Radikale, som det fremgår, tilslutter sig.

Men vi ved godt, at der er uenigheder bag det, og denne debat er velegnet til at afklare de uenigheder, så vi kan få afklaret, hvor flertallet ligger, og sådan at vi kan få nogle konkrete love og paragraffer at rette os efter, frem for den tilstand, som vi har i dag, hvor vi udmærket godt ved, at vi bøjer lidt rigeligt på tingene. Det, der foregår, er overhovedet ikke ulovligt, men alligevel er det, hvad vi alle sammen vil kalde et mere eller mindre gråt område, og jeg synes, at det vil være nyttigt, at vi får tingene præciseret.

I den forstand er jeg enig med regeringen i, at det skal præciseres, men jeg synes også, at det er nyttigt, at man gør sig klart, at der nok er et flertal for udvidede rammer. Sådan som jeg har hørt talerne, er S og SF og muligvis også Centrum-Demokraterne, men i hvert fald S og SF, og jeg kan sige også Det Radikale Venstre, tilhængere af, at der kommer nogle udvidede rammer i forhold til i dag.

Jeg er enig med statsministeren, når statsministeren i sit svar siger, at kommunalbestyrelser ikke er valgt til at drive erhvervsvirksomhed, men heldigvis er der nogle, der er ret egnede til det. Jeg vil da også godt føje til, at meget ofte oplever vi selvfølgelig, at når politikere blander sig, går det galt. Jeg vil sige, at det gælder nu nok navnlig, når Christiansborgpolitikere blander sig i erhvervsvirksomhed; så er der alle mulige tegn på, at det ikke går godt. Jeg er også enig med statsministeren i, at vi ikke skal have en kommunal produktion, og også enig i de udvidede rammer, der trods alt er i statsministerens svar, for et samarbejde mellem det offentlige og erhvervslivet.

Men der er to ting, som jeg ikke er enig med statsministeren i; det ene er noget, statsministeren siger, og det andet er noget, statsministeren ikke nævner noget om.

Det første er, at »regeringen har ingen tanker om at give kommunerne mulighed for at indskyde kapital i private systemeksportselskaber eller indtræde i deres bestyrelse. Det vil uund-

gæligt føre til, at der åbnes for uacceptabel spekulation for skatteydernes penge«. Jeg er ikke enig i, at det uundgåeligt vil føre til, at der åbnes for uacceptabel spekulation for skatteydernes penge, og vi er heller ikke enige med regeringen i, at der ikke skal være mulighed for, at kommunerne kan få lov til at indskyde kapital i private systemeksportselskaber eller indtræde i deres bestyrelse.

Vi forestiller os ikke systemeksportselskaber med store kommunale kapitalbidrag. Vi forestiller os heller ikke, at den kommunale andel nødvendigvis er oppe mod 49 pct., sådan som kommunerne selv har foreslået. Meget mindre kan sagtens lade sig gøre, og for meget mindre kan vi også få det nødvendige samarbejde.

Men vi tror, det er en god ting, at man får disse muligheder, for det viser sig i praksis, at der er behov for, sådan som statsministeren også er inde på, at staten kan give et o.k. i nogle sammenhænge, når man er ude at snakke med andre lande, som er opkøbere af det, vi kalder de inden for den offentlige sektor. Der er det kedeligt, hvis den offentlige sektor ikke kan være mere direkte repræsenteret, og det skaber en masse bureaukrati. Og det ved vi jo i hvert fald at statsministeren ikke er tilhænger af, for det siger statsministeren da ved forskellige lejligheder at statsministeren ikke er.

Jeg tror derfor, at det kunne være et net lille afbureaukratiseringsforslag, hr. statsminister, hvis man tillod sådanne systemeksportselskaber. Jeg tror i virkeligheden, det ville fjerne utrolig meget papirusseri, hvis vi fik lidt klare linjer på dette område.

Det andet er udviklingselskaber, som Det Radikale Venstre faktisk mener kan være en god ting. Igen er der her ikke tale om, at man skal lave nogle dramatisk store selskaber, blot et udviklingselskab, som kan definere nogle rammer for, hvordan private erhvervsvirksomheder kan gå med.

Vi har på linje med andre ordførere studeret DSB, fordi vi jo er – det er en speciel bemærkning til Socialdemokratiet – ægte optaget af den kollektive trafik, og indimellem ville vi i og for sig også godt ofre en enkelt bilbro, hvis vi kunne få noget mere kollektiv trafik.

Vi mener altså, at DSB konkret skal have mulighed for at gå med, og vi synes derfor, det var kedeligt, at regeringen i 1986 trak det aktstykke, der var om, at DSB kunne gå med i et system-